

مۇھەممەتجان راشىدىن

ۋاي ئىست، ئوباش چۈجەم

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇھەممەتجان راشىدىن

ۋاي ئىست، ئوباش چۈجام

(ساتىرالار)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

可惜,我的 15 只小鸡/穆罕麦提江·拉石丁著. —喀什:喀什维吾尔文出版社,2006. 8

ISBN 7—5373—1539—6

I. 可… II. 穆… III. 讽刺诗—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 107117 号

责任编辑:齐曼古丽·阿吾提
责任校对:坎拜尔古丽·吾斯曼

可惜,我的 15 只小鸡

(讽刺诗集)

编著:穆罕麦提江·拉石丁

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编:844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

787×1092 毫米 1/32 开本 4.5 印张 1 插页

2006 年 8 月第 1 版 2006 年 8 月第 1 次印刷

印数:1——3080 定价:7.00 元

如有质量问题,请与我社联系调换

电话:0998—2653927

مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئوسمان

ۋاي ئىسىت، ئونبەش چۈجەم

(ساترالار)

ئاپتورى: مۇھەممەتجان راشىدىن

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)

جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1092×787 م م $1/32$ باسما تاۋىقى: 4.5

قىستۇرما ۋارىقى: 1

2006 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3080 — 1

ISBN7 — 5373 — 1539—6

باھاسى: 7.00 يۈەن

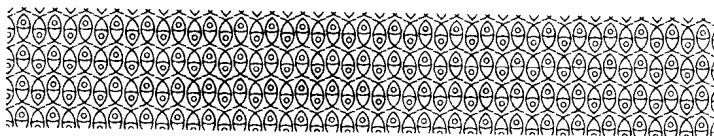
سۈپەتتە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ

تېلېفون: 0998 — 2653927

مۇندەرىجە

1	تۈگىمەمدۇ شېئىر ئوغرىسى
9	بۇلۇڭلارغا بىر نەزەر (چاتىملار)
17	ئۆزۈمگۈ بىلەتتىم، ئۇنتۇپ قاپتىمەن
19	ئىنجىق
26	سادىغاڭ كېتەي مۇكاپات
29	ۋايداد
34	ئاھ، كەكلىكىم
39	ئاپتوبۇستىكى ئىلھاملار
42	تامچى توغرىسىدا مۇخەممەس
48	ۋاي ئىست، ئۈنەش چۈجەم
54	پۇلنىڭ گېپى
58	سەن مەندەك بولالامسەن
62	بالىسەن، ھەي بالىسەن
64	ئوغرىغا مۇخەممەس
67	مېنىڭ ئېتىم ھەشەمەت
69	مەن نېمە بولدۇم
71	يامان بولدۇ
73	ئۆلپەتلىرىم
76	ھە، دەپ قوي
78	بىلىمدىم

82	 ئەجەب (غەزەل)
85	 سۈيۈرگەڭگە
88	 بىر چاشقان ئۆلمەي تۇرۇپ
92	 پىشتىم دەيسىز، خام دېسەك
95	 بوۋاق دېسەك، بولۇپ چىقتى بىر كۈچۈك
99	 سېلىقچى
101	 يانچۇقۇم
103	 ئارا ئۆستەڭدىن ئالغاچ ① كەلگەن قوشاقلار
106	 كۆرۈڭ
108	 شىبلىت ئىزدەش ئېلانى
112	 ئىش ھەققىڭدىن تۈتمەن
114	 رېستوران
116	 قەلەم ھەققى
118	 توختىماڭ
120	 ياخشىدى
122	 يېزىلارنى بىلەمسىلەر، باشلىقلار
124	 كەلكۈن كەلگەندە
126	 ياش ھاجىلار
128	 بوپقاپسەن
131	 بىرەر تونۇش بولمىسا
135	 تېلېۋىزور
137	 دەپتۈدەك

تۈگمەمدۇ شېئىر ئوغرىسى

كۆرۈپ قالدىم بۈگۈن، ۋاي توۋا،
گېزىت بىلەن ژۇرنالدىن تەڭلا.
جاۋاب مەندىن، سوئال سىلەردىن،
ئۇچراتقىنىڭ نېمە ئۇ؟ دەڭلار.

باش - ئايىغى قەدىمدىن تونۇش،
ئۇچراشتىم مەن بىر شېئىر بىلەن.
كۆز ياش بىلەن باقتى ئۇ ماڭا،
باقتىم مەنمۇ بىر مېھىر بىلەن.

تۇرار ئىدى ئۇ مىسكىن ئەجەب،
تۇرقى خۇددى مېيىپىنىڭ ئۆزى.
ماڭلىيىدا تارتۇقىمۇ بار،
ياشاڭغىراپ تۇرار بىر كۆزى.

بولدى زۇۋان شېئىردىن ماڭا،
مېنى تونۇپ، يىغلاپ - ھۆركىرەپ.

پەريادىدىن كېلەتتى بوران،
كۆز يېشىدىن قىيان گۈركىرەپ.

قايان كەتتىڭ شۇنچە يىللاردىن،
چۈشۈڭگىمۇ كىرمىدىممۇ مەن؟
يادىڭغا ئال، ئىگەم دەپ سېنى،
بۇ دۇنيادا يۈرمىدىممۇ مەن؟

قوي بولىدۇ قوزا چوڭ بولسا،
دەرەخ بولار مېۋە ئۇرۇقى.
شۇلارنىڭمۇ ئەجدادى ئەمما،
تېپىلىدۇ بولسا سورىقى.

كۆزدىن يىتسە بىرەر توخۇمۇ،
بولدىغۇ ئۇنىڭ دېرىكى.
ئېيتچۇ، ئىگەم، شېئىرىڭنىڭيا،
يوقمۇ ئەمدى ساڭا كېرىكى؟!

مانا مېنى گېزىت - ژۇرنالغا،
كىمدۇر بىرى قايتا چىقىرىپ.
سودىگەر بوپ سالدى بازارغا،
ئۈنمىسام، ھەيدەپ، ئىتتىرىپ.

يۈرەتتى ئۇ گېزىت ئاقتۇرۇپ،
نېمىشقىدۇر خېلىدىن بېرى.

تۈمەنلىگەن شېئىرلار ئارا،
ماڭا چۈشتى كۆزىنىڭ قىرى.

قاراپ بېقىپ ماڭا بىر ھازا،
چىرايىغا كۈلكە ياماشتى.
قۇلۇپلاندى ئىچىدىن ئىشىك،
ئاچقۇچ سېلىپ تارتىمنى ئاچتى.

ئايلاندى - دە، قەلەم پىچاققا،
باش - ئۇچامدىن سويغىلى تۇردى.
پەش - تۆشۈمنى پارچىلاپ بىر قۇر،
ئاق تېرەمگە قويغىلى تۇردى.

تەگمە، ماڭا، ئىگەم بار، دېسەم،
ۋالاقلىما، ئىگەڭ مەن! دېدى.
سەندەكلەرنىڭ تالايلىرىنى،
شۇنداق سويۇپ يېگەنمەن! دېدى...

قورققان ئىدىم قاسساپمىكىن، دەپ،
شۈكۈر ئاللا، تىرىك تۇرىمەن.
شۈكۈر ئاللا، جېنىم تېنىمدە،
ھەممە ئىشنى بىلىپ تۇرىمەن.

كېيىن ئۇقسام، بۇ ئۇنىڭ مېنى،
ئاق قەغەزگە كۆچۈرگىنىكەن.

مەندىن، ئىگەم، سېنىڭ نامىڭنى،
ئەڭ دەسلەپتە ئۆچۈرگىنىكەن.

ئەھلى ئىكەن سېھىرگەرلىكنىڭ،
بىلەركەن ھەم گىرىمچىلىكنى.
يۇتار ئىكەن زۆرۈر بولغاندا،
سۆڭەك پېتى چاقماق يىلىكنى.

ھومايغانغا يېدىم تۆت كاچات،
ئۇستا ئىكەن سامسپەزلىككە.
چۈشتى مانا ھۈنەرنىڭ چوڭى،
ئاققان كەسپ — ساختىپەزلىككە.

بىر ۋەھىمە چۈشۈپ بېشىمغا،
قارىسىغا باقتىم كۆزىنىڭ.
قىلمىشنى بايقىسام مېنى،
قىلىۋالماق بولدى ئۆزىنىڭ.

باغلاپ مېنى باستى جوزىغا،
نېمە چارە، ياتتىم تېپىرلاپ.
قۇش بالىسى مۈشۈك قولىدا،
زارلىغاندەك خۇددى ۋىچىرلاپ.

ۋارقىرىسام، ئىگەم نەدە؟ دەپ،
ئۆلتۈرمىەن، توۋلىما! دېدى.

ئۆزۈم ئىگە ئۆلۈكىڭىمۇ،
ئاغزىڭنى يۇم، ھۇۋلىما! دېدى.

بەش كۈپلەتنى قىسقارتىپ تۆتكە،
باش كۈپلەتنى ئالدى ئاياغقا.
ئۈنمىسام موللاق ئاتقىلى،
قانداق قىلاي، باستى تاياققا.

بار - يوقى تۆت - بەش ئېغىز سۆز،
«ئىجاد» قىلىپ ئارىلاشتۇرغىنى.
قاپىيەدە بولدى «كەشپىيات»،
«مەن» نى «سەن» گە ئالماشتۇرغىنى.

قۇيرۇقلىرى مىسرالىرىمنىڭ،
ئۇيان - بۇيان قايرىلدى تولغاپ.
يەتتى نۇقسان چېكىت - پەشكىمۇ،
ئۇپا - ئەڭلىك يۈزۈمنى ھۇلغاپ.

تۇراقلىرىم قىڭغايدى بىر يان،
چىقتى ئىزدىن رىتىملىرىممۇ.
مىسرا ئاقساق، كۈپلەتلەر ناكار،
مەنچە بولماس مېيىپ، يېتىممۇ.

قىستاپ ياتلىق قىلىنغان قىزدەك،
ئازابلاندىم، قىينالدىم راسا.

تەسەللىگە تۇردى كۆپ چېكىت،
تايىنارغا ئۈندەشلەر ھاسا.

قۇيرۇقۇمنى چاپلىدى ئېلىپ،
يانپىشىمدىن شىلىپ گۆشۈمنى.
ساختىپەزلىك قىلدى جاراھەت،
ساقايىماسقا تىلىپ تۆشۈمنى.

قاشلىرىمغا قويۇلدى ئوسما،
قۇرلار رەڭگى تۈس ئالدى باشقا.
قىلدى تورۇق ئاتنى ئوغرىلاپ،
ياسىغاندەك بور بىلەن قاشقا.

ياكى ئاغرىق، ياكى ساق ئەمەس،
بىر ھال بىلەن تۇردۇم ئورنۇمدىن.
ئۆز نامىغا باغلىدى مېنى،
يېڭى ئاپتور تۇتۇپ بوينۇمەن.

ھەيران ئىدىم «قىزىل كۆز» دېسە،
دەيدىكەن دەپ قانداق ئادەمنى.
چامى يەتسە قىزىل كۆز دېگەن،
يۇتار ئىكەن پۈتۈن ئالەمنى.

يېڭى ئىگەم شۇنداق ئادەمكەن،
ساتىدىكەن پۇلغا ۋىجداننى.

سالدى مېنى پوچتىغا ئالداپ،
ھەم گېزىتنى ھەمدە ژۇرنالنى.

ھەر ئىككىسى بېسىشتى مېنى،
مۇھەررىرمۇ بىخەۋەر قالدى.
ئۇلار ئۇقماس تەكلىمنى مېنىڭ،
بۇنى «شائىر» قەيەردىن ئالدى؟

كەلدى تەبرىك يېڭى ئىگەمگە،
ياغدى ئالقىش شائىرلىقىغا.
تاڭ قېلىشتى دوستلىرى مۇنچە،
تېز يېتىلگەن ماھىرلىقىغا.

تونۇغانلار چىقىمىدى مېنى،
خۇش بۇنىڭدىن «يېڭى ئىگەم» مۇ.
ئاقىدىكەن توۋا خۇدايىم،
كېلىشتۈرسە ھۈنەر دېگەنھۇ.

«يېڭى ئىگەم» ئەزەلدىن شۇنداق،
ماھارەتلىك ئوغرىمىكىنتاڭ؟!
ئەيىبلەشكە چىقىمىدى ھېچكىم،
شۇ ئوغرىلىق توغرىمىكىنتاڭ؟!

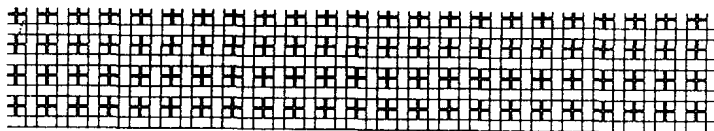
ناكار شېئىرىم دەرد تۆكتى ئۇزاق،
دېدى: «ئېيتسام تېخى گەپ تولا...»

قاينىمامدىم مەنمۇ بۇنىڭغا،
يىغىشتۇرسام ئەمما گەپ شۇلا.

ئېيتىڭلارچۇ قەلەمداش دوستلار،
تۈگىمەمدۇ شېئىر ئوغرىسى؟!
شائىرلىقتا، شائىرەلىكتە،
شۇمۇ ياكى يولنىڭ توغرىسى؟!

1983 - يىل 4 - ئاي، غۇلجا

بۇلۇڭلارغا بىر نەزەر

(چاتىملار)

ئۇيالماسەن

كىرىپ كەلدىم قىمىزخاناڭغا،
ساڭا دوستۇم، مۇبارەك ئېيتىپ.
قۇتلۇق بولسۇن، ئوڭلىنىپ قاپسەن،
يامان كۈنلەر بېشىڭدىن كېتىپ.

بىراق ئۇقسام، ياخشى كۈنلەرنىڭ،
ئىش تۇتماپسەن قەدرىگە يېتىپ.
زارلىنىدۇ سېنىڭدىن بۈگۈن،
قىمىزىڭدىن كۆرگەنلەر تېتىپ.

بىرى چىقتى ئەنە دۇكاندىن،
ئاچچىقلىنىپ پېشىنى قېقىپ.

«جاق!» قويۇلغاچ شىرەگە ئاپقۇر،
قالدى قىمىز چايقىلىپ، ئېقىپ.

بېيىغىنىڭ يەتمەمدۇ سېنىڭ،
ئىككى باھا قىممەتتە سېتىپ؟
ئۇيالماسەن باھا ئۈستىدىن،
قىمىزىڭغا يەنە سۇ قېتىپ؟!

ئويلاپ سۆزلەڭ تەلۋە ئېغىزلار

«بۆرە» ئاتاپ ئوغۇل بوۋاقىنى،
قىز تۇغۇلسا، دەيدىكەن «تۈلكە» .
قىز تاپقانىنى قوشلاپ، بەزىلەر،
ھېچ ھېيىقماي قىلار كەن كۈلكە.

پۈتۈلگەنمىش ئالتۇندىن گويا،
قىيامەتتە ئوغۇلنىڭ گۆرى.
قىز زاتىغا ئەمەسمىش مەنسۇپ،
قەلبلەردە ھۆرمەتنىڭ تۆرى.

قىزنى شۇنداق كەمسىتكەنلەرنىڭ،
قىز ئىدىنغۇ ئەسلىي ئانىسى؟

ئويلاپ سۆزلەڭ تەلۋە ئېغىزلار،
سىزمۇ ئەسلىي قىزنىڭ بالىسى!

بەرمىسەڭمۇ بەرمە قىزىڭنى

شەھرىمىزدە بىر توي بۇزۇلدى،
مۇھەببەتكە ئۈنۈپ شۇم تىكەن.
بەرمەس بوپتۇ قىزنىڭ ئانىسى،
سەۋەب يىگىت سەھراللىق ئىكەن.

«ئىجاد» قىپتۇ ئۇقسام شۇنداقلا،
سەھراللىقنى «داڭگال» دېگەننى.
«كەشىپ» قىپتۇ يېزا - سەھرائى،
ئادەم تۇرماس «جاڭگال» دېگەننى.

تەكتى ئەسلىي بۇ شەھەرنىڭمۇ،
چۆل ئىدىغۇ، جاڭگال ئىدىغۇ؟
ئەسلەپ باقسۇن، ئاشۇ خېنىمنىڭ،
بوۋىسىمۇ «داڭگال» ئىدىغۇ؟!

شەھەر بولاي، دەپ قالدى يېزا،
كۆرمەي تۇرۇپ جاڭگال دېمىگىن.
بەرمىسەڭمۇ بەرمە قىزىڭنى،
سەھراللىقنى داڭگال دېمىگىن.